

Часто единъ скъпецъ става доста богатъ, не защото има голѣми доходи, или защото-то е най-способенъ да печали, но защото-то той спестява пари-тѣ най-внимателно и иждивява най-прѣдпазливо.

Това е единъ доста важенъ урокъ, кой-то трѣбваше да научаваме още отъ сама-та си младостъ, но въобще едвамъ го научаваме въ старостъ-та си. Отъ всички-тѣ привилегіи, що-то ни ся дадени тука въ този кратковрѣмененъ свѣтъ, врѣмя-то, въ много отношенія, е най-драгоцѣнно-то; но нѣма почти нищо друго, кое-то въобще толкова невнимателно и безполезно употрѣбляваме. Чудно е да мислимъ, колко врѣмя може да ся спести чрѣзъ прилична економія.

Мнозина сиромаси завиждатъ на богати-тѣ, и желятъ дано и тѣ да бѣхж богати; мнозина прости завиждатъ, тѣй да кажемъ, на учени-тѣ и желятъ дано и тѣ да бѣхж учени; мнозина нездрави и повѣхнѣли завиждатъ, тѣй да кажемъ, на здрави-тѣ и пѣргави-тѣ, и желятъ дано и тѣ да бѣхж тѣй здрави и пѣргави, — съ малко думи: мнозина злочестни завиждатъ на честити-тѣ, и въздишатъ дано и тѣ да бѣхж тѣй честити. Но знай, читателю, че голѣма-та причина за разлика-та между едни-тѣ и други-тѣ е тѣзи, че едни-тѣ знаели какъ полезно да употрѣбляватъ това голѣмо богатство — врѣмя-то, — а други-тѣ не знаели; че едни-тѣ ся грижили да спестѣватъ минути-тѣ си, а други-тѣ ся не грижили нито за дни-тѣ си. Едни хора, чрѣзъ право-то употрѣблѣніе на врѣмя-то си, правятъ чудеса, а други, чрѣзъ криво употрѣблѣніе на врѣмя-то си, не правятъ почти нищо, или ако правятъ нѣщо, то е маловажно; пѣрви-тѣ цвѣтять и благоденствувать, а други-тѣ ся валятъ въ простота и неволя.

Всѣкой трѣбва да помни, че дължина-та на че-